

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. N.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje r.pr. M. P. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ł. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej

sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego. Jak jednak trafnie dostrzeżono w odpowiedzi na skargę, uzasadnienie tego wniosku pośrednio odwołuje się też do drugiej przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości. Generalnie skarżący uważa, że Sąd Najwyższy powinien określić, w jakich okolicznościach, przy spełnieniu jaki przesłanek, dopuszczalne jest przeprowadzanie kontroli osobistych osadzonych, a zatem dokonać wykładni art. 116 § 2 k.k.w. Takie zagadnienie prawne jednak nie powstaje. Cel tego rodzaju kontroli jest oczywisty, a art. 116 § 2 k.k.w. celowo ma elastyczny charakter – ocena uzasadnienia dla przeprowadzenia takiej kontroli *ad casum* musi uwzględniać konkretne okoliczności. W tym stanie rzeczy brak zatem podstaw dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W sprawie wniesiono odpowiedź na skargę kasacyjną zawierającą wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, ale okoliczności sprawy, jej przedmiot, a także sytuacja majątkowa skarżącego przemawiają za odstąpieniem od obciążania go kosztami procesowymi na zasadzie art. 102 k.p.c.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aj